Dosar nr. 5r-130/26
4-26032513-21-5r-16032026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

26 mai 2026 or.
Cimișlia

Judecătoria Cimișlia
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul – Alexandru Ciorba
Grefier – Maia Strogoteanu

a examinat în ședință publică contestația înaintată de Balaban Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI07 255023 din 05.03.2026, în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t :

La 05 martie 2026, agentul constatator din IP Cimișlia, Ciugureanu Constantin, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 255023, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, constatându-se că, la 05 martie 2026, ora 08.33, pe str. Barbu Lăutaru, or. Cimișlia, cet. Balaban Andrei conducând automobilul de model „*****”, n/î *****, ignorând prevederile pct. 11 din RCR, nu a acordat prioritate legală pietonului.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI07 255023 din 05 martie 2026 emisă pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, la 11 martie 2026, Balaban Andrei, a depus contestație, solicitând declararea nulă a procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI07 255023 din 05 martie 2026 și a deciziei de sancționare.

În ședință de judecată agentul constatator, Ciugureanu Constantin, fiind citat legal, nu s-a prezentat, nu a comunicat motivul de neprezentare și nici nu a solicitat amânarea ședinței de judecată. Drept urmare, instanța a considerat posibilă continuarea examinării cauzei în lipsa acestuia.

În ședință de judecată petiționarul, Balaban Andrei, a susținut contestația pe deplin și a solicitat admiterea acesteia. În esență a comunicat că, nu a comis

contravenția imputată. A menționat că, în momentul când a trecut de trecerea de pietoni, pietonul nu traversa trecerea de pietoni, și nici nu era în preajma acesteia.

Audiind explicațiile contestatarului, examinând materialele cauzei contravenționale și contestația depusă, apreciind probele în cauza dată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând concomitent temeinicia învinuirii aduse în raport cu probele cercetate, instanţa de judecată conchide că, contestația înaintată de Balaban Andrei este întemeiată și pasibilă admiterii, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

La caz, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 05 martie 2026, în prezența contestatarului. Prin urmare, contestația depusă de Balaban Andrei la 11 martie 2026, a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de norma menționată supra.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinînd cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În contextul normei menționate supra, instanța de judecată stabilește că, la 05 martie 2026, agentul constatator din cadrul IP Cimișlia, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 255023, prin care Balaban Andrei a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 30 unități convenționale ceea ce constituie suma de 1500 de lei și sancțiune complementară 4 puncte penalizare.

Agentul constatator a reținut în sarcina contravenientului, precum că, la 05 martie 2026, ora 08.33, pe str. Barbu Lăutaru, or. Cimișlia, cet. Balaban Andrei conducând automobilul de model „*****”, n/î *****, ignorând prevederile pct. 11 din RCR, nu a acordat prioritate legală pietonului.

Conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Astfel cu referire la normele precitate, reieșind din materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată ține să precizeze faptul că articolul 6 din Convenție consacră prin dreptul la un proces echitabil, principiul fundamental al preeminentei dreptului într-o societate democratică. Or, tocmai în considerarea acestei importanțe deosebite, Curtea a subliniat necesitatea unei interpretări extensive a textului prevăzut art.6 din Convenție, aplicabil deopotrivă în materie contravențională. Așa cum în cazul unei răspunderi penale, nu este suficient pentru condamnarea inculpatului doar întocmirea actului de sesizare al instanței, respectiv a rechizitoriului, ci trebuie probată acuzația adusă prin intermediul acestuia. Jurisprudența Curții din ultimii 30 de ani a statuat în mod constant că garanțiile instituite de art. 6 din Convenție se vor aplica ori de cate ori ne aflăm în prezența unei „acuzații” în materie „contravențională”, cu precizarea ca înțelesul acestor termeni în interpretarea Convenției diferă substanțial de cei similari aferenți instituțiilor juridice naționale. Fără îndoială ca procesul-verbal de constatare a contravenției constituie o „acuzație” în sensul Convenției.

În aceeași succesiune, instanța de judecată atenționează că în cauza Kokkinakis vs Grecia din 25.05.1993, CEDO a statuat că „(…) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”. În cauza Adrian Constantin contra României din 30.11.2010 se indică că actul de acuzare joacă un rol determinat în cadrul urmăririi penale: având în vedere semnificația sa, persoana vizată este oficial informată în scris de temeiul juridic și factual al infracțiunilor care îi sunt imputate. Art.6 par.3 recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat nu numai

asupra cauzei acuzației, adică în privința faptelor materiale care îi sunt imputate și pe care se fundamentează acuzația, ci și a calificării juridice care a fost dată acestor fapte într-o manieră detaliată.

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, contestatarul („acuzatul") urmează să-și probeze nevinovăția.

Astfel pentru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare contestată.

Prin urmare, sub aspectul legalității actelor contestate, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a acestora pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță, întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem"* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art. 443 din Codul contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse și prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Astfel, verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanța constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 445 din Codul contravenţional, iar, cu referire la prevederile art. 443 din Codul contravențional, instanța de judecată conchide că, *absența acestora nu afectează în mod esențial fondul cauzei*.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, **instanța evidențiază că,** forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la discreția fiecărui sistem de drept, pentru a reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța de judecată are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 07 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina

împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57).

Așa fiind, în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă inclusiv a procesului verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Urmează de menționat că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În susținerea vinovăției contravenientului **Balaban Andrei**, în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, agentul constatator nu a acumulat la faza constatării faptei contravenționale nici o probă, fiind prezentat doar originalul procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 255023 din 05 martie 2026, potrivit căruia, a fost constatată și calificată contravenția comisă de **Balaban Andrei** în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.

Așa fiind, cet. Balaban Andrei i s-a imputat comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, pe motiv că, la data de 05 martie 2026, ora 08:33, conducând automobilul de model „*****”, n/î *****, pe str. Barbu Lăutaru din or. Cimișlia, nu ar fi acordat prioritate legală pietonului, cu încălcarea pct. 11 din Regulamentul circulației rutiere.

Aceste circumstanțe rezultă exclusiv din conținutul procesului-verbal întocmit

de agentul constatator.

Totodată, instanța constată că în susținerea acuzației contravenționale **nu au fost administrate probe obiective** care să confirme existența faptului contravențional.

La materialele cauzei nu au fost anexate înregistrări video, fotografii, declarații ale pietonului pretins vizat, declarații ale martorilor oculari, schemă a locului faptei ori alte mijloace de probă din care să rezulte că, la momentul deplasării automobilului condus de contestatar, exista un pieton angajat regulamentar în traversare sau aflat în situația juridică ce obliga conducătorul auto să-i acorde prioritate.

Simpla mențiune inserată de agentul constatator în procesul-verbal, în lipsa unor probe verificabile și coroborate, nu este suficientă pentru a stabili, dincolo de orice dubiu rezonabil, că faptul contravenției a avut loc.

Procesul-verbal constituie un mijloc de probă, însă acesta nu poate substitui obligația agentului constatator de a demonstra efectiv existența elementelor materiale ale faptei imputate. Or, pentru existența contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional era necesar să fie stabilit cel puțin: existența unui pieton, poziția acestuia în raport cu trecerea pentru pietoni, momentul angajării sau intenției evidente de traversare, conduita conducătorului auto și legătura dintre această conduită și neacordarea priorității legale. În lipsa acestor elemente, instanța nu poate reține că a existat fapta materială imputată contestatarului.

Mai mult, contestatarul a negat comiterea faptei, susținând că, în momentul în care a trecut de trecerea de pietoni, pietonul nu traversa și nici nu se afla în imediata apropiere a acesteia. Această poziție procesuală nu a fost combătută prin niciun mijloc de probă administrat de agentul constatator.

În asemenea circumstanțe, orice dubiu privind existența faptei contravenționale urmează a fi interpretat în favoarea persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, în conformitate cu principiul prezumției nevinovăției consacrat de art. 375 Cod contravențional.

Instanța nu poate întemeia concluzia privind existența contravenției pe presupuneri, aprecieri generale sau simple afirmații neprobate ale agentului constatator.

În consecință, instanța conchide că, la caz, nu a fost dovedită existența faptului contravențional imputat contestatarului, iar simpla consemnare din procesul-verbal nu poate suplini lipsa probelor obiective. Astfel, procesul contravențional urmează a fi încetat în temeiul art. 441 lit. a) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Potrivit art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau

445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Conform art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Așa fiind, contestația depusă de Balaban Andrei urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 255023 din 05 martie 2026, și încetarea procesului contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

În conformitate cu prevederile art. 460-463 din Codul contravențional, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Balaban Andrei.

Se anulează decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI07 255023 din 05 martie 2026 și se încetează procesul contravențional în privința cet. Balaban Andrei, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Ciorba